

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Infamia

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

sibi præscindere, jejunare supra valetudinem, ex virtute abstinentiæ; vesci fungis, & cibis noxiis, bibere copiam vini eliquati, etiam cum periculo febris, & similia, quæ quemadmodum cum adhibentur ad vitandam mortem, non sunt contra virtutem, ita nec contra virtutem erit immoderatus potus ob eandem eausam: quia sicut ad mortem, etiam ab extrinseco imminentem arcendam corporis sanitatem lædere licet, ita etiam in eundem finem licebit, usum rationis ad modicum impedire: sic exigente obligatione custodiæ, quam horum omnium habet homo, ob bonum totius.

Ad Divum Augustinum respondet Lessius, eum illud asserere propter ea, quæ conjuncta per accidens esse solent; & responderi etiam potest eum loqui in casu, quo ebrietas sub metu mortis præciperetur in ordine ad violandam virtutem temperantiæ, & in contemptu ipsius. *p. 6. tract. 7. ref. 44.* An alium inebriare liceat ad aliquod malum vitandum, Vide *V. Scandalum, n. 4.* An conjux conjugi ebrio debitum reddere teneatur, Vide *V. Vxor num. 3.*

Qua pœna
ebriorum sint
peccata in se?

Vel in causa?

2. Petes: An facta mala ebriorum imputentur, & sint peccaminosa? Respondeo, in se non esse peccata, quia non sunt voluntaria; sed esse quosdam effectus peccati præcedentis, quando nimirum voluntarie quis se inebriavit. Vasquez *tom. 1. in part. 2. disp. 94. à cap. 2. contra Sotum in 4. distinct. 12. quæst. 1. artic. 7. Qui disp. 227. c. 3. num. 11. notat, multa dicta, & facta ebriorum etiam prævisa, non esse peccata, ne in causa quidem, qualia sunt contumelia, blasphemia, perjurium, infidelitas, quia contumelia ab ebrio in hominum existimatione non censetur injuriosa, & blasphemia, & alia recensita non sunt peccata, nisi scienter fiant: nam qui non videt, falsum esse quod jurat, non est perjurus. Sed circa blasphemiam, infidelitatem, & perjurium, contrarium tenet Sanchez *in sum. tom. 1. lib. 1. c. 16. num. 44.* Omnes tamen latentur actus ebriorum lædentes proximum in vita, aut bonis, esse peccata, falsum in causa.*

3. Adverte autem quoddam in sententia *Et quid si Soti*, quod actus ebriorum sint peccata *ebrius post in se*, si ebrium antequam hi actus se ebrietatem, quantur, pœniteat data causa *efficacis, malum in ce-* malum postea sequens non erit peccatum *in ebri-* tum in se, quia voluntarium intercessum *etate, non po-* fuit per pœnitentiam. Unde, si antequam *est præver-* sequeretur, confessus esset data causa, *tere.* non teneretur postea confiteri damno- rum sequentium, ut ait idem Sotus *ubi sup. Imò Henriquez lib. 5. c. 5. n. 5. in glossa litt. H.* putat, quod si illi effectui adnexa est incommunicatio, ebrius illū præver- tens per pœnitentiam non illam incurrit. Quod licet Sanchez non admittat *ubi sup. num. ult. in omnibus, admittit tamen in peccatis solius oris; in his enim si fiant ab ebrio, etiam voluntaria in causa non incurri excommunicationem, si quæ adnexa est. p. 3. tr. 6. ref. 52.*

I N F A M I A.

1. Infamia pœgrum non nocet filiis, *Non nocet filiis.* Ine possint ordinari, & sint irregulares; nisi id jure decretum sit. Sic filii latellitum infames non sunt; secus vero filii, & nepotes parentum, violentas manus in Cardinales injicientium ex *ca. Felicis in 6. & filii proditorum crimen læsæ majestatis committentium, part. 10. ref. 26. tract. 11.* Nec sunt infames filii carnificum ex eodem capite, quia nulla infamia contra ipsos est decreta in jure; sic Megala, & Palao; nec filii publice flagellatorum; licet ipsi, ut & damnati ad triremes ex causa famosa irregulares ex infamia sint. *ibid.*

2. Vile officium inducere infamiam communiter D. D. sentiunt. Tamen Palao *Tom. 6. d. 3. punct. 20. numer. 6. & Corneio in 3. part. tract. 3. Irreg. cap. 8. dub. unic. quæst. 2.* probant nullum officium inducere infamiam, nisi id jure cautum est de officio histrionum juxta, 2. 1. & 2. *§ aut Prator. iunctis duobus seqq. ff. de his qui notantur infamia.* Et licet hoc verum non sit, putat tamen Marchin contra Bonacin, Infamiam in uno loco posse

Villissimum
omnium
officium.

000 in alie

In alio infamen non esse, & sic nec irregularem eo titulo si infamia ista facile non sit perventura ad locum, in quo tunc habitat, nec reversurus sit ad locum antiquum; quibus conditionibus in illo loco poterit ordinari, *ibid. v. Sed si inquiras.*

*Sententia
Iudicis in-
auxritur*

3. Ego id statuo: sententia iudicis incurri infamiam, & irregularitatem. Secundo: jure ipso respectu aliquorum criminum, quæ enumerat Sylv. hæc sunt perjurium in iudicio, simonia, sodomia, improbum fœnus, id est, ubi usuræ usurarum exiguntur, sacrilegium, duellum, crimen læsæ majestatis, esse fautores hæreticorum, hæresis, &c. Sed hæc crimina debent esse publica: nec hæc infamia emendatione tollitur, sed dispensatione. *Ibidem.*

*Tollitur
emendatione
triennial de-
licti.*

4. Infamia facti tollitur emendatione trienniali delicti. Infamia juris Canonici à Pontifice tollitur: juris civilis à Principe sæculari tolli potest. Infamia etiam tolli potest ab Episcopo, si infamia oritur à delicto, in quo potest Episcopus dispensare: quale est juxta plures, adulterium, & illo alia minora: licet alii existiment solum posse dispensare cum sic infami, ut ordines exerceat, non verò ut ad ordines promoveatur. *Ibid. v. Quoad tertium.* Tandem per baptismum tollitur infamia orta ex delicto, quæcumque sit secundum Bonacin & Bassæum. Ego tamen dico eum Corneio, hoc intelligi, si ille qui baptizatur infamis esset ex jure civili, & subiectus etiam esset Principibus infidelibus. Nam Judæus, v.g. subditus Principi Christiano, & ante baptismum flagellatus publicè, infamis etiam post baptismum esset, & ideo irregularis, dum à Principe Christiano illa infamia non tolleretur.

21

I N F I R M U S.

1. Infirmus excusatur ab obligatione je-
junii. Vide *Iejunium, num. 18.* Et Sa-
cerdos infirmus à recitatione Officii,
Vide *V. Hora canonica, à num. 10.* *Officium
divinum.*
2. Infirmus in periculo mortis tene-
tur confiteri, Vide *V. Confessionis, num. Confessionis
14.* & communicare. Vide *V. communi-
cationis, num. 9.* An etiam extremam Un-
ctionem suscipere, Vide *V. Extrema Un-
ctionis, num. 1. & 2.* *Et Unctione
extremam-*

I N G R E D I.

Monasteria.

† DE ingressu ad Monachandum, *Ingressi Mo-
vide infra V. Ingressi Religio-
nasteria Mo-
nem.* Hic sermo est de clausura quoad *nialiam.*
egressum, dictum *CA V. Clausura.*

1. Prohibitum est ergo omnibus, tam *Viris, & mu-
viris, quam mulieribus in monasteria
Monialium, & mulieribus in mona-
steria virorum, ingredi, vel admitti, &
intraentes ultra casus necessarios, & sine
licentia, peccant mortaliter, & contra
hunc excommunicationem Papalem, Sub mortali.
quam etiam incurrunt Superiores utri-
usque sexus admittentes vel ingredi per-
mittentes sub pretextu facultatis papa-
lis. Religiosi autem absque tali pretextu
admittentes, incurrunt ipso facto suspèn-
sionem à divinis, privationem officiorum,
& inhabilitatem ad alia in posterum ob-
tinenda ex variis motibus diversorum
Pontificum, præsertim Gregorii XIII.
& Pii V. de quibus inter alios Bonacina
*de claus. quest. 4. & 5. Sanchez in opuscu-
lor. lib. 6. à c. 16. & Suarez, tom. 4. de relig.
lib. 1. à c. 10. † Qui tamen, cum in c. 7.
num. 8. ait, fœminarum ingressum in Mo-
nasteria virorum, secluso scandalo, pra-
vo sine, &c. non esse mortalem, eo
quia nullo jure statuitur, non est ad-
mittendus; nam Bulla Pii V. clarè loquitur,
& posita est in Bullario, Nec simi-**

liter